

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
UUI alm. del - Bilag 85
Offentlig

Hans Boserup
Advokat (H)

Ringgade 175
6400 Sønderborg

Hans Boserup
Anne Land
Niels-Erik Hansen

Telefon: +45 74 42 36 05
Telefax: +45 73 42 38 09

Danske Bank A/S:
kt. 3227 3227075821
CVR 12 46 88 81

Filialkontor:
Nørre Allé 7
2200 København N
Telefon: +45 35 36 38 57
Telefax: +45 35 36 15 90

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Integrationsudvalget

Dato: 05. januar 2005
J.nr.: 25-34821 HB-MC

Sokr.: Marie Auerbach
mc@bhc.dk

Vedr.: Afskærelse af retshjælp til flygtninge fra Kosovo

Den 24. juli 2000 lovede Danmark under et møde med FN i Pristina, ikke at ville udsende syge kosovarer. Danmark brød dette løfte og udsendte til Kosovo et stort antal syge kosovarer, men undertrykte overfor FN de sundhedsmæssige oplysninger. Igennem 2001 og 2002 gjorde Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet igennem Vestre Landsret gældende, at der ikke i juli 2000 var indgået nogen aftale med FN om syge kosovarer. I december 2002 erkendte man, at der forelå en aftale og under et møde den 22. januar 2003 med de samme FN administrative enheder i Pristina, forsøgte ministeriet, styrelsen og Rigspolitiet at opnå en bedre aftale. FN holdt fast ved sit forbud mod, at Danmark udsendte syge kosovarer, og Danmark erklærede at respektere dette krav.

Udlændingestyrelsen, Integrationsministeriet og Rigspolitiet fortsætter imidlertid uforandret med at presse syge kosovarer til at tage tilbage til Kosovo.

Det sker:

- ved tvangsflytning
- ved inddragelse af kontante ydelser
- ved hyppig meldepligt til politiet
- ved afslag, begrundet i forældede fortolkningskriterier
- ved ignorering af, at FNs ledelse i Kosovo så sent som den 28. juni 2004 overfor minister Bertel Haarder personligt har oplyst, at PTSD i Kosovo er at anse for en både alvorlig og kronisk sygdom
- etc.

Der foreligger efter forvaltningslovens § 7 en klar pligt for forvaltningen til at rådgive og vejlede borgeren. I intet tilfælde ses hverken styrelsen, ministeriet eller Rigspolitiet i sin vejledning i forbindelse med udsendelsespåbud, at have henvist til aftalerne med FN af juli 2000 og januar 2003. Når beslutninger om meldepligt forkyndes, har politiet systematisk og på forhånd afkrydset den rubrik, hvori flygtningen frafalder at klage til ministeriet, og i de tilfælde jeg kender til, har flygtningen ikke givet et sådant afkald. I intet tilfælde, hvor politiet indkalder flygtningen til et administrativt møde, respekteres forvaltningslovens § 8 ved at udlændingens partsrepræsentant (for eksempel advokat) inddrages eller varsles om mødet.

Disse tiltag samt en lang række andre forvaltningsmæssige handlinger medfører et stor behov for retshjælp for flygtningene fra Kosovo.

I praksis har det vist sig, at kun et meget lille antal har kunnet få deres behov for retshjælp dækket igennem bevilling til fri proces.

I praksis har det vist sig, at dommerkontorerne giver afslag på retshjælp til tvist med det offentlige under henvisning til, at det offentlige, jf. forvaltningslovens § 7, netop giver tilstrækkelig rådgivning og vejledning.

Udlændingemyndighederne har frataget flygtningene deres ret til lovlig indtægt, og har frataget dem offentlig kontant støtte også.

Vestre Landsret har i 2002 nægtet at acceptere kosovoflygtninge som selvmødere, pålagt dem pligt til at møde ved advokat, nægtet at bruge muligheden for at beskikke advokat ved advokatpålæg og siden afvist sagerne, fordi kosovarene ikke havde økonomisk mulighed for at møde ved advokat.

De første kosovosager mod forvaltningen er anlagt i 2001, og til dato foreligger der ingen landsretsafgørelser om forvaltningsakter overfor syge kosovarer. I en række tilfælde, hvor det er lykkedes de ubemidlede kosovarer at rejse landsretssag, har dette ført til, at de nu har fået helbredsbetingset opholdstilladelse.

I en række tilfælde, hvor Danmark overfor FN i Kosovo har undertrykt helbreds-mæssige oplysninger, har Danmark siddet FN's anmodninger om tilbagetagelse af de syge kosovarer overhørigt.

I det tilfælde, hvor retshjælp er ydet af advokater uden hensyn til vanskelighederne anført ovenfor, har dette i et meget stort tilfælde ført til, at et afslag på helbredsbetingset opholdstilladelse efter lang og kostbar sagsbehandling er ændret til helbredsbetingset opholdstilladelse.

Efterhånden som det gik op for danskerne, hvad der er de helbreds-mæssige følger af at have PTSD (post traumatisk stress syndrom) efter flodbølgekatastrofen 2. juledag i Det Indiske Ocean, er der

stillet den ene kostbare hjælpeforanstaltning overfor disse syge personer til rådighed, efter den anden.

Jeg gør gældende, at der foregår en usaglig diskrimination af krigstraumatiserede (PTSD ramte) kosovarer og danskere. Jeg gør gældende, at Danmark har lovet FN i Kosovo, ikke at udsende kosovarer ved tvang, men alligevel pålægger de syge kosovarer foranstaltninger, der kun kan opleves af de syge kosovarer som tvang, og som ifølge lægesagkundskaben er yderligere sygdomsforøgende. Den 22. september 1999 lovede ministeren Folketinget, at man ikke ville hjemsende personer til et hjemland med vanskelige levevilkår, hvis de var i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap. En sygdom, som FN's chef i Kosovo, den 28. juni 2004 overfor ministeren personligt kalder alvorlig og kronisk, må omfattes af betegnelsen alvorligt handicap.

Jeg anmoder venligst udvalget skaffe mulighed for, at disse syge kosovarer, der har brug for neutral retshjælp, ikke afskæres fra neutral retshjælp. Jeg anmoder endvidere venligst udvalget, ved henstilling til ministeren, reducere de retshjælpssøgendes behov for retshjælp.

Med venlig hilsen

Hans Boserup
hb@bhc.dk